

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11C/136/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813201762
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813201762.4

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu : Secapital S.á.r.L so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburské vojvodstvo zast. Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., AK Jilemnického 30, Martin proti žalovanej: D. P., F.. XX.XX.XXXX, T. Č. XXX za účasti vedľajšieho účastníka Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ so sídlom Petrovská 10, Skalica, IČO: 42 264 154 zastúpený JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, AK Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob o zaplatenie 1.804,95 eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.475,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.495,02 eur od 01.06.2010 do 26.03.2010 a s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 1.475,02 eur od 27.03.2014 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 69,12 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 136,92 eur na účet právneho zástupcu žalobcu Advokátskej kancelárie Gallo, s. r. o a t o do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Pôvodný žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. sa dňa 20.2.2013 podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.804,95 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 01.06.2010 do zaplatenia.

Podanie návrhu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaná dňa 20.11.2009 uzavreli zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej pôžičku vo výške 2.229,76 eur. Podľa zmluvy mala žalovaná zaplatiť žalobcovi pôžičku v 32 mesačných splátkach vo výške 69,68 eur. Uviedol, že žalovaná uhradil doposiaľ len sumu 289,36 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť neuhrádzal jednotlivé splátky dostala sa tak do omeškania a preto žalobca v súlade so zmluvou vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Dlh žalovanej je tak 1.804,95 eur, ktorý žalovaná doposiaľ neuhradila.

Počas konania došlo na základe uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.03.2013 k postúpeniu pohľadávky, ktorá je premetom tohto konania na spoločnosť Secapital S á r. L so sídlom Avenue Charles de Gaulle L-1653 Luxemburské vojvodstvo. Na základe uvedeného a v zmysle žiadosti preto súd uznesení zo dňa 06.09.2013, č. k. 11C/136/2013-41 pripustil, aby pôvodný žalobca z konania vystúpil a do konania vstúpila túto spoločnosť s ktorou súd ďalej ako aktívne legitimovanou konal.

Do konania na strane žalovaného vstúpil vedľajší účastník Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ a Spotrebiteľské združenie OSA, ktoré následne z konania vystúpilo.

Počas konania vzal žalobca žalobu čiastočne čo do sumy 20,- eur späť a v tejto časti žiadal konania zastaviť, pričom menil aj petit žalobného návrhu. Na základe uvedeného preto súd uznesením zo dňa 11.07.2014 konania čiastočne čo do sumy 20,- eur zastavil zároveň v zmysle návrhu pripustil zmenu petitu žalobného návrhu v tom znení, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.785,95 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.784,95 eur od 01.06.2010 do 26.03.2010 a s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 1.784,95 eur od 27.03.2014 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Tento petit je teraz predmetom konania.

Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadрила.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi a to Zmluvou o pôžičke zo dňa 20.11.2009, všeobecnými obchodnými podmienkami k zmluve výpoveďou zo dňa 22.05.2010 vrátane doručky, vstupom vedľajšieho účastníka do konania na čl. 17, návrhom na zmenu účastníka zo dňa 21.06.2013, výpisom z obchodného registra žalobcu, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17.03.2013 vrátane prílohy, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 13.08.2013, vyjadrením žalobcu zo dňa 27.09.2013, písomnosťou na čl. 38-39, čiastočným späťvzatím návrhu zo dňa 10.06.2014, prehľadom splátok na čl. 49-50, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 26.06.2014, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka zo dňa 27.06.2014 a o jeho výstupe zo dňa 13.08.2014, vyjadrením žalobcu zo dňa 12.08.2014 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Podľa Zmluvy o pôžičke zo dňa 20.11.2009 vyplýva, že pôvodný žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 2.229,76 k 1700 eur, pričom žalovaná sa zaviazala riadne a včas splácať v pravidelných mesačných splátkach (32 splátok) v sume 69,68. RPMN predstavovala 24 %. Úroková sadzba bola uvedená vo výške 24 %. Z obsahu zmluvy vyplýva, že pôžička bola poskytnutá za účelom refinancovania troch úverov.

Podľa ustanovenia čl.12 bod 1,2,3,4 VOP v prípade, ak klient splatí celkovú sumu pôžičky pred lehotou splatnosti, má spoločnosť právo požadovať od klienta poplatok vo výške 4 % z predčasne splatenej čiastky, maximálne vo výške polovice nároku klienta na zníženie celkových nákladov spojených s pôžičkou. Spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou. V prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť spoločnosti okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z.. Sankčný úrok je splatný na výzvu spoločnosti. Súčasťou pohľadávky spoločnosti voči klientovi sú aj náklady vynaložené spoločnosťou na zabezpečenie vymáhania pohľadávky.

Podľa ustanovenia čl. 13 bod 2 VOP klient ako aj spoločnosť je oprávnená zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu. Účinky výpovede nastávajú až okamihom vzniku skutočnosti podľa bodu 13.1 vyššie.

Z písomnosti zo dňa 22.05.2010 vyplýva, že veriteľ, pôvodný žalobca zmluvu č. 5003962 uzavretú so žalovanou vypovedal ku dňu 22.05.2010. Vyzval žalovanú na hradu celkovej dlžnej sumy 1.734,77 eur v súlade s obchodnými podmienkami zmluvy. Vyzval žalovanú na úhradu dlhu do 5 dní od doručenia výpovede. Z kópie doručky vyplýva, že žalovaná si výpoveď prevzala dňa 20.04.2010.

Z vyjadrenia vedľajšieho účastníka zo dňa 13.08.2013 vyplýva, že žalobca vymáha v predmetom konaní na súde svoje právo na zaplatenie pohľadávky vo výške 1.804,95 eur s prísl. po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby nakoľko prvý raz mohol žalobca vykonať svoje právo a vymáhať žalovanú sumu dňa 23.05.2010 (t. j. deň potom ako nadobudlo účinnosť odstúpenie žalobcu od Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 22.05.2010), ale žalobu na súd podal až dňa 20.02.2013, teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Majú za to, že nie je dôvodné predpokladať, že zo strany žalovaného by tu mohlo ísť o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Žalovaný svoj dlh voči žalobcovi spočiatku spláca. V predmetnom konaní, podľa ods. 1 § 100 Občianskeho zákonníka vzniesli námietku premlčania.

Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 27.09.2013 vyplýva, že vedľajší účastník poukázal na to, že právo na zaplatenie pohľadávky 1.804,95 eur s prísl. žalobca vymáha po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. Žalobca uviedol, že pre daný právny vzťah nie je možné aplikovať dvojročnú premlčaciu dobu, ako sa domnieva vedľajší účastník, ale trojročnú. Žalobca poukázal na ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Prvý raz mohol žalobca vykonať svoje právo a teda vymáhať žalovanú sumu dňa 23.05.2010, t. j. deň po tom ako nadobudlo účinnosť vypovedanie zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky zo dňa 22.05.2010. Trojročná premlčacia doby by uplynula 23.05.2013. Žaloba bola podaná na súd dňa 20.02.2013, teda ešte v rámci plynutia riadnej premlčacej doby. Na základe uvedeného žalobca naďalej trvá na žalobnom návrhu v celom rozsahu.

Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 10.06.2014 vyplýva, že žalovaná do podania žalobného návrhu uhradila 289,36 eur. Ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť žalobcovi sumu 1.853,22 eur s prísl. Celkom dlh žalovanej ku dňu podania žalobného návrhu istina plus zmluvná pokuta plus náklady na vymáhanie mínú prijaté úhrady = 1.853,22 eur + 219,67 eur +21,42 eur - 289,36 eur = 1.804,95. Žalovaná do dňa podania žalobného návrhu uhradila 289,36 eur, tieto boli zohľadnené tak, že na istine zostalo k úhrade 1.520,26 eur, na úroku zostalo k úhrade 43,60 eur, zmluvná pokuta vo výške 219,67 eur a náklady spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 21,42 eur. Žalobca ďalej dodal, že žiada menej než na čo má nárok, nakoľko súčet predpísaných splátok krát výška splátok mínus prijaté úhrady predstavuje vyššiu sumu než je žalobcom uplatnený nárok v konaní. Uviedol, že splátky sú splatné do 20.dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy. Zároveň uviedol, že ku skončeniu záväzkového vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo vypovedaním zmluvy s poukazom na priloženú listinu - vypovedanie zmluvy zo dňa 22.05.2010, teda nedošlo k zrušeniu zmluvy od začiatku. V zmysle uvedeného prvý raz mohol žalobca vykonať svoje právo a teda vymáhať žalovanú sumu dňa 23.05.2010, t. j. deň nasledujúci po vypovedaní zmluvy. Trojročná premlčacia doba by uplynula 23.05.2013. žaloba bola podaná na súd dňa 18.02.2013, teda ešte v rámci plynutia riadnej premlčacej doby. Na základe uvedeného nárok žalobcu nie je premlčaný.

Z prehľadu splátok na čl. 49-50 a vyjadrení žalobcu vyplýva, že žalovaná uhradila sumu 289,36 eur do podania žaloby a sumu 20 eur po podaní žaloby, spolu teda 309,36 eur.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzatreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzatreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Predmetný právny vzťah súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Všeobecných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu.

Na základe vykonaného dokazovania a vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola platne uzatvorená zmluva o pôžičke. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému. Podľa Zmluvy o pôžičke zo dňa 20.11.2009 vyplýva, že pôvodný žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 2.229,76 eur, pričom žalovaná sa zaviazala riadne a včas splácať v pravidelných mesačných splátkach (32 splátok) v sume 69,68 eur. RPMN predstavovala 24 %. Úroková sadzba bola uvedená vo výške 24 %.

Z výpovede zo dňa 22.05.2010 vyplývam, že veriteľ, pôvodný žalobca zmluvu o pôžičke uzavretú so žalovanou vypovedal a vyzval žalovanú na hradu celkovej dlžnej sumy v súlade s obchodnými podmienkami zmluvy z dôvodu omeškania splácania splátok do 5 dní od doručenia výpovede. Z kópie doručenky vyplýva, že žalovaná si výzvu prevzala dňa 26.05.2010.

Z prehľadu splátok vyplýva, že prvá splátka bola splatná dňa 20.12.2009, teda z vyššie uvedeného keďže k zosplateniu došlo listom zo dňa 22.05.2010, neboli zosplatené splátky v počte 6, zvyšných 26 splátok bolo zosplatených.

Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaná mala uhradiť žalobcovi sumu $6 \times 69,68 + 26 \times 52,55$ eur (sumy istiny pripadajúca na jednu splátku), t.j. 418,08 eur + 1.366,30 eur, spolu 1.784,38 eur. Keďže žalovaná uhradila sumu 289,36 a 20 eur, jej dlh je tak 1475,02 eur.

Súd má za to, že žalobca pokiaľ sa týka úroku má nárok len do doby kedy došlo k zosplateniu úveru v zmysle listu pôvodného veriteľa. Týmto došlo k zmene dohodnutého termínu vrátenia poskytnutých finančných prostriedkov. Taktiež, tak ako je to vyššie uvedené je neprípustné započítanie úhrad žalovaných na iné než na istinu, tak ako to vykonal žalobca.

Súd je toho názoru, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. všetkých jeho splátok a od splatnosti je potom dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/143/1998). V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa

dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobilo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi.

Zo strany žalobcu bola žalovaná vyzvaná na dobrovoľné plnenie. Žalovaná dlžnú sumu neuhradila. Následne pôvodný veriteľ počas konania postúpil pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Počas konania žalovaná dlžnú žalovanú sumu nijakým spôsobom nespochybnila, ani jej výšku.

Na základe uvedeného a listinných dôkazov predložených žalobcom preto súd považoval nárok žalobcu v tejto časti za plne dôvodný v časti 1.475,02 eur z dôvodov tak ako je to vyššie uvedené a preto návrhu v tejto časti ako dôvodnému vyhovel tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

Tvrdenia žalobcu ohľadom výpočtu uvedené vo vyjadrení zo súd považoval za nedôvodné a započítanie úhrad žalovanými v rozpore s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa. Ustanovenia zmluvy podľa ktorých takto postupoval považoval za rozpor s dobrými mravmi.

V pôvodnej žalobe žalobca vôbec neuviedol z čoho vlastne pozostáva žalovaná suma. Neskôr vo svojom vyjadrení zo dňa 10.06.2014 uviedol, že časť zo žalovanej istiny je suma 219,67 eur zmluvná pokuta, suma 1.520,26 je zostatok istiny, suma 43,60 eur sú úroky a suma 21,42 eur sú náklady spojené s vymáhaním pohľadávky.

Pokiaľ sa týka nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 219,67 eur ako to uviedol vo svojom vyjadrení v zmysle ustanovenia čl.12 bod 12.02. VOP je nedôvodný a ustanovenia podľa ktorých si účtoval zmluvnú pokutu sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou a je to v rozpore s dobrými mravmi . Sumu 43,60 eur ako úroky a sumu 21,42 eur ako náklady spojené s vymáhaním pohľadávky žalobca nijakým spôsobom nepreukázal. Súdu nie je zrejmé o čo ide, ako boli vypočítané podľa čoho z akej sumy a podľa akých ustanovení. Súd má za to, že žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno.

Súd túto zmluvnú podmienku ohľadom dohody o zaplatenie zmluvnej pokuty a nákladov spojených s vymáhaním vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení aktuálnom ku dňu uzavretia zmluvy (minimálne pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka). Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ a navyše nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Žalovaný ako spotrebiteľ nemal žiadnu možnosť ovplyvniť znenie všeobecných obchodných podmienok, mohol zmluvu vrátane zmluvných podmienok prijať ako celok alebo ju odmietnuť.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybni podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Žalobca požadoval voči žalovanému úroky z omeškania zo žalovanej sumy vo výške 9% ročne od 31.05.2010 do zaplatenia.

Vzhľadom na zosplatnenie všetkých splátok do omeškania sa mohol žalovaný dostať až odo dňa 01.06.2010, po uplynutí piateho dňa po prevzatí listu zo dňa 22.05.2010. List si žalovaná prevzala dňa 26.05.2010. Vzhľadom na to, že súd mal za to, že dôvodná suma istiny je len vo výške 1.495,02 eur priznal žalobcovi úroky z omeškania z tejto sumy od 01.06.2010 do 26.03.2010 a zo sumy 1.475,02 eur od 27.03.2014 do zaplatenia po zohľadnení čiastočnej úhrady po začatí konania podľa aktuálnej výšky úrokovej sadzby podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení a zvyšok nároku žalobcu ohľadom úrokov z omeškania ako nedôvodný zamietol.

Súd pre úplnosť poukazuje, že rozhodol v neprítomnosti žalovanej, ktorý sa na sa na pojednávanie nedostavil, pričom predvolanie na pojednávanie jej bolo riadne a včas doručené. Svoju neprítomnosť včas a dôležitými dôvodmi neospravedlnil a ani nepožiadala o odročenie pojednávania.

Ohľadom vedľajším účastníkom vznesenej námietky premlčania má súd za to, že táto námietka premlčania nie je dôvodná a preto na ňu neprihliadol. Výpoveď zo zmluvy ku ktorej došlo v danom prípade listom pôvodného veriteľa zo dňa 22.05.2010 je úplne iný inštitút s inými právnymi následkami ako odstúpenie od zmluvy, ktorý má za následok vznik bezdôvodného obohatenia, kde platí dvojročná premlčacia lehota. Pôvodný veriteľ listom zo dňa 22.05.2010 podľa obsahu od zmluvy v žiadnom prípade neodstúpil, len zmluvu vypovedal a žalovanú vyzval na úhradu celého dlhu v súlade s obsahom zmluvy a zákonnými ustanoveniami. Súd má za to, že v danom prípade platí všeobecná trojročná premlčacia lehota. Týmto úkonom nedošlo k odstúpeniu od zmluvy ako to tvrdí vedľajší účastník. Dvojročná premlčacia lehota platí pri bezdôvodnom obohatení. Trojročná premlčacia lehota v danom prípade plynie odo dňa stanoveného na plnenie, t.j., ktorá bola stanovená do 5 dní po prevzatí listu, t.j. odo dňa 01.06.2010, týmto dňom sa žalovaná dostala do omeškania. Odo dňa 01.06.2010 začína plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá končí 01.06.2013. Keďže žaloba bola podaná dňa 20.02.2013 bola podaná v čas.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej právnej veci súd návrhu vyhovel len sčasti. Po prepočte pomeru úspechu a neúspechu žalobca mal úspech vo výške 82 % a žalovaná vo výške 18 %. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaného (82 % - 18%), žalobcovi tak vznikol nárok na priznanie trov konania vo výške 64 % z jeho celkových trov konania.

Trovy konania u žalobcu pozostávajú zo zaplateného poplatku vo výške 108 eur, a z trov právneho zastúpenia.

Vzhľadom na pomerný úspech žalobcu súd podľa pomeru úspechu a neúspechu priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 64 % z sumy súdneho poplatku (108 eur) čo je vo výške 69,12 eur.

Trovy právneho zastúpenia u žalobcu pozostávajú z odmeny za jednotlivé úkony právnej služby vrátane platného režijného paušálu, tak ako boli vyčíslené právnym zástupcom žalobcu v návrhu na začatie konania.

Súd priznal právnenému zástupcovi žalobcu trovy právneho zastúpenia v sume podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej klen „vyhláška“), ktoré sú vyčíslené takto :

Tarifná odmena podľa § 10 ods.1, § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky a to za nasledovné úkony :

- prevzatie a príprava zastupovania	81,33 eur
- písomné podanie na súd - žaloba.....	81,33 eur

Náhrada hotových výdavkov podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (režijný paušál rok 2012) - 2 x 7,81 eur.
Spolu je to 178,28 eur.

Podľa §18 ods. 3 vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného právneho predpisu. DPH z tejto sumy odmeny , t.j. zo sumy 178,28 eur je 35,66 eur, spolu je to 213,94 eur.

Spolu trovy právneho zastúpenia sú tak 213,94 eur,

Keďže žalobca bol vo veci úspešný len čiastočne má tak nárok len na pomernú náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 64 % čo je 136,92 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného predpisu.